

ACORD O LIQUIDACIÓ

Neus Santaner, Executiva STEI

Quan es parla de l'estat del benestar sempre em ve al cap una societat idíl·lica, que gaudeix de treball per a tothom, d'una educació gratuïta i de qualitat, d'una sanitat que prevé i té esment de la salut de tothom, d'unes pensions tant d'invalidesa com de jubilació que permeten viure els últims anys d'una manera digna; una societat culta amb l'ampli sentit de la paraula i a l'abast de tothom...

Quan encara no havíem arribat, ni prop fer-hi, a aquesta situació, ja vàrem comprovar el seu desmembrament amb les restriccions imposades amb la reforma laboral de 1994; retalls a les prestacions d'atur i d'altres tipus, que no solament frenaren el ritme de millores socials aconseguides sinó que marcaren l'inici de la seva desaparició. Aquest fort atac a la classe treballadora fou contestat amb dues vagues generals molt puntuals, i res més.

Actualment ens trobam amb una taxa d'atur que gira a l'entorn del 22 per cent, el doble de la mitjana dels països de l'UE; l'índex de precarietat dels contractes és també el doble que el de la resta de països veïnats. Malgrat hagin abaixat els tipus d'interès bancari, el consum no es recupera i la confiança ha desaparegut de la realitat socioeconòmica.

Des de 1984 ençà totes les mesures encaminades a la creació de llocs de feina no han estat més que el camí per afavorir l'empobriment, desprotecció i desempament d'una gran part de la classe treballadora (majors, joves i aturats de llarga durada). L'acord laboral a què han arribat les dues grans centrals sindicals i les dues grans patronals ha estat el fet que ha acabat de sabotejar encara més els treballadors i les treballadores. L'any 1997 serà

recordat com l'any negre per a la classe treballadora per l'actuació de CCOO i UGT.

Passem a explicar perquè ho deim:

a) D'una banda es creen els nous contractes indefinits amb acomiadaments barats.

b) Les causes de l'acomiadament són redefinides en favor de les patronals.

c) Es rebaixa la indemnització.

d) Es capitalitzen els temes més importants de la negociació col·lectiva als convenis estatals o nacionals, buidant-se de contingut els autonòmics. És a dir, es reconeix la representativitat d'altres sindicats, però no es podran negociar els temes primordials de qualsevol negociació autonòmica, ja que això serà tractat en els convenis estatals.

Les contrapartides que s'han pactat no aboquen ni en benefici de la classe treballadora ni en la societat en general; la desconfiança entre uns i altres seguirà mantenint-se, no es recuperarà ni el consum, ni la demanda ni la inversió. No es dona cap pauta taxativa que condueixi a la creació i al repartiment del treball.

No obstant, amb l'acord es concentra el poder en les direccions de les grans centrals, tant pel que fa a la negociació col·lectiva com en el maneig dels fons, producte de la Formació Continuada, amb l'objectiu de controlar les possibles dissidències o l'aparició i el creixement del sindicalisme alternatiu i de classe.

Seria ben hora que aquestes dues centrals, que no dubtam són majoritàries, tenguessin en compte les realitats existents a les distintes comunitats de l'Estat espanyol, tal vegada el benefici l'obtidriem tots, classe treballadora i societat en general.

EDUCACIÓ I SOLIDARITAT

Com a fruit d'una sèrie de converses i d'una experiència que mestres, alumnes i professors de magisteri tingueren a Guatemala, mentre treballaven pel desenvolupament educatiu d'una comunitat indígena, sorgí la idea de constituir una organització sense ànim de lucre destinada als ensenyants de les Illes i als futurs professors, alumnes ara de la Universitat. És per això que ara ens presentam en públic i que convidam a participar-hi a tots els ensenyants de les nostres Illes, perquè tanmateix consideram que:

- l'educació pot ésser objecte d'activitat voluntària.

- la participació a una ONG és formativa per a nosaltres mateixos.

- pot ésser formativa per als nostres alumnes, si els engrescam també a les activitats de voluntariat.

Per altra banda, cal dir que els fins de l'Associació "Educació i Solidaritat", segons l'article segon dels seus estatuts, són d'ajudar al desenvolupament educatiu de les comunitats amb greus dèficits i mancances en aquest camp. Aquest ajut comprèn:

a. El desenvolupament d'activitats educatives en nuclis i grups de població, independentment de la seva edat i condició.

b. La dotació de material pedagògic.

c. La construcció i posada en funcionament de serveis educatius.

d. La formació del professorat

e. La formació del voluntariat que vulgui treballar en projectes educatius.

f. L'assessorament i orientació en plans d'educació i alfabetització.

g. Qualsevol altra activitat que tenguim com a objecte la promoció educativa tant en l'àmbit escolar com en el social.

L'associació tindrà com a àmbit d'incidència la CAIB i, esporàdicament, qualsevol altra comunitat, estatal o internacional que es vegi afectada per una o més de les situacions que s'inclouen com a finalitats d'aquesta associació. Poden formar part de l'associació totes les persones de més de devuit anys que desenvolupin professionalment tasques dins l'àmbit educatiu, en el marc de la CAIB, així com estudiants de la UIB. L'associació fixa el seu domicili social a la Facultat d'Educació de la Universitat de les Illes Balears i radica al Campus Universitari, carretera de Valldemossa, km 7,8 Palma de Mallorca.